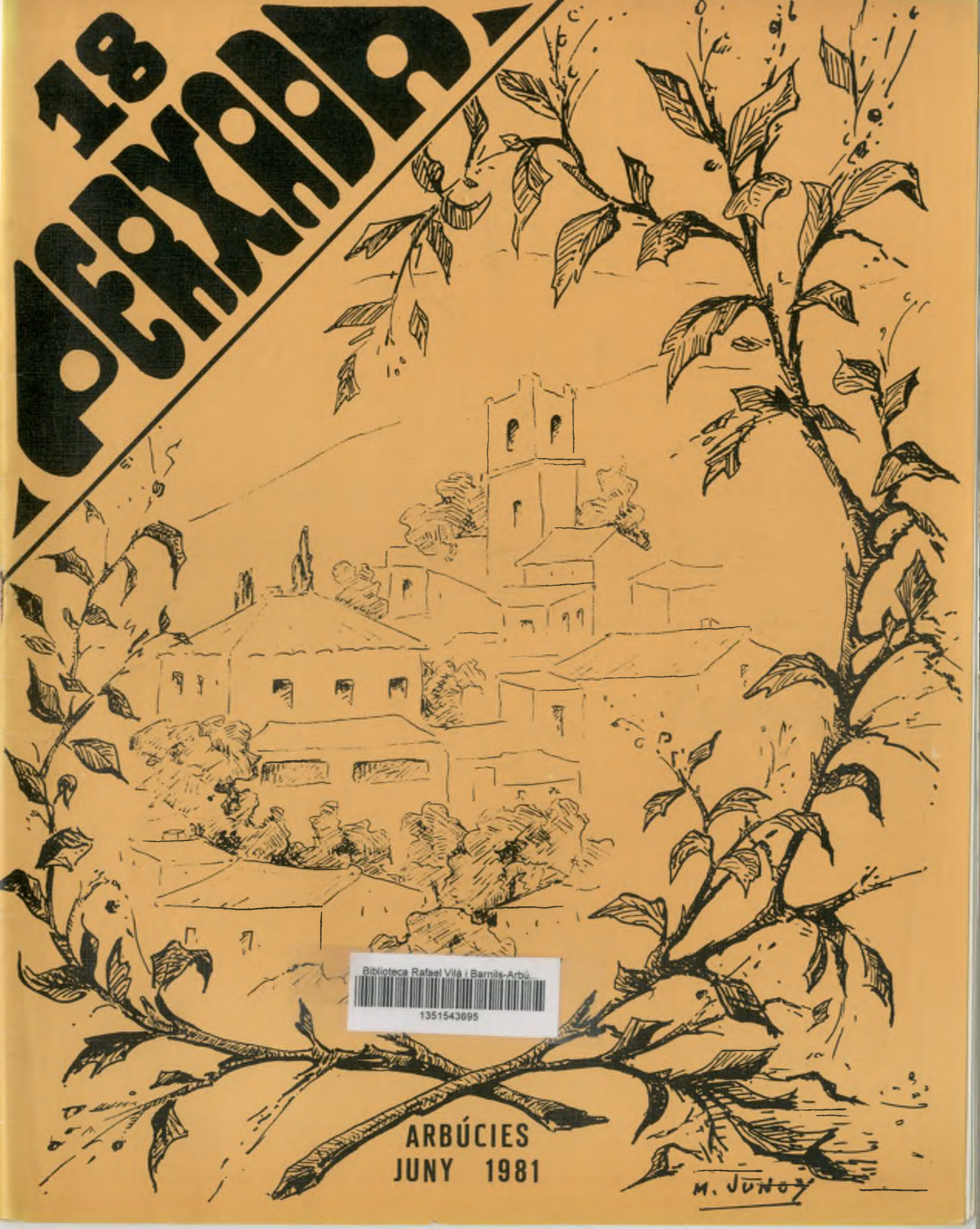


18  
ARBÚCIES



Biblioteca Rafael Vià | Barnils-Arbú  
1351543695

ARBÚCIES  
JUNY 1981

M. JUNOY



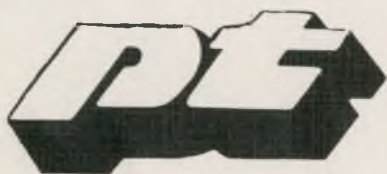
DISEÑOS  
Rafael  
Vila  
Barnils  
arbúcies



Camprodon, 15

ARBÚCIES (Girona)

ASSORTIT DE TAPES CALENTES  
CAFÈ • BAR • SALA DE T.V. • DISCOTECA



MOBLES

pujadas tort

- TAPISSERIES A MIDA
- MOQUETES
- CORTINES

Anselm Clavé, 70 - Tel. 33.08.91 BLANES

SUMARI

- 3.- Tot prenent el relleu
- 4/5.- Tots hi tenim veu.
- 6.- Natura
- 7.- Llibres
- 8.- Última Hora. Notes
- 9.- L'esqueix
- 10.- Dibuix
- 11.- La Prova d'en Rafael Vilà.
- 12.- La prova (cont.) Escó per a Poetes.
- 13.- Mainada
- 14.- Família Perxada Notes.
- 15.- El congrés de la Premsa Comarcal.
- 16/17/ Dossier: Les Enramades.
- 18/19/20 Tot Xerrant amb els Serafins.
- 21/22 Dossier: Les Enramades.
- 23.- Programa Enramades-81. Saló Internacional de l'automòbil.
- 24.- Saló Internacional de l'automòbil Fets.
- 25.- El llenguatge Popular. Receptes de cuina.
- 26.- Concurs
- 27.- De la Casa de la Vila estant...
- 28.- Glòria Mundi brevis est, Puigví i F.
- 29.- Cultura, cultureta, culturassa...
- 30.- Publicitat.
- 31.- Muntanyisme per Ferràn Moreno
- 32/33.- Esports per Jaume Sureda
- 34.- Entreteniments.

Avui ens pertoca presentar-nos com a nou consell de redacció. El nostre no és un intent de trencar motlles, sinó el d'aportar noves idees a la revista; rejuenir-la. Perquè una publicació no es només passat (no caiem en paranys nostàlgics!), sinó que és principalment un present que s'està fent dia a dia i un futur que volem que sigui ben llarg per a Perxada.

Hem assumit plenament la nostra tasca. Ens agrada de fer-ho. Ens agrada treballar conjuntament tres dones.

Ara som nosaltres, però demà seran uns nous companys els qui ho duran endavant, donat el caràcter rotatiu del consell. I creiem sincerament, que ha d'ésser així, per tal d'evitar protagonismes innecessaris, estancament d'idees o sobrecàrrega física i mental.

Els nostres objectius són ambiciosos: pretenem que la nostra revista serveixi per a fer comunitat, per a crear comunicació i diàleg, entre els diferents sectors de la nostra població, per despertar la consciència de la gent, tot fent-los adonar que cadascú és part, i part activa, del conjunt del nostre poble.

Remarquem que fem una revista catalana, i ho diem ben conscientment "catalana" i no "en català", perquè tot i que creiem que és vital que l'escrivim en la llengua pròpia, no volem deixar d'afirmar que fem una revista amb esperit català, arrelada a la nostra terra. I és precisament amb la terra, amb el País amb qui tenim un compromís ferm.

I també amb la democràcia, amb una democràcia que volem progressista, sense pors ni fantasmes que facin que se'ns escoli per moments.

Ens proposem de continuar informant de la nostra realitat més immediata, sonar un coneixement profund i veritable de la història la cultura, les tradicions, les gents i tot allò que en definitiva ha contribuït i contribueix a configurar aquesta comunitat, de la que som fills.

Pot semblar la nostra una postura egoista davant la realitat que actualment ens toca viure. De fet conviure amb un protagonista diari com és el terrorisme és prou dramàtic. Una de les millors maneres de combatre'l ha d'ésser rebutjar totalment el que pot significar de destrucció i de violència, i tot el que va en contra dels drets humans.

Pensem doncs, que, sense deixar d'ésser local, la revista ha de guaitar més lluny, arreu on la persona humana viu, estima i lluita en diferents aspectes de la vida.

Perquè a tot home li ha d'interessar el que fa i pensa el seu germà l'home.

Volem que Perxada sigui hereva del poble, filla del País i ciutadana del món.

I pensem que tu, company, ens hi pots ajudar. La fita s'ho val!

ROSA - MARGARIDA I MAITE: Consell de Redacció

CONSELL DE REDACCIÓ: Rosa Costa, Maite Gisbert, Margarida Noguera.

EDITA: Conselleria de Cultura de l'Ajuntament d'Arbúcies.

IMPRESSIÓ: Impremta TREMA.

NOTA IMPORTANT: PERXADA no es fa responsable ni sotascríu cap dels articles o treballs que s'hi publiquen, el responsable n'és el signant.

PERXADA ofereix les seves planes a totes les crítiques i comentaris que es facin sobre el seu contingut.

Per qualsevol consulta relacionada amb el contingut de la revista, us heu d'adreçar necessàriament al Consell de Redacció.

Nº REGISTRE PROPIETAT INDUSTRIAL: 964913 classe 16ª

# TOTS HI TENIM VEU:

MOLTES GRÀCIES ARBÚCIES!

És molt plaent per a mi, en nom de tots els que ens hem ocupat de l'organització del XXXI CAMPAMENT GENERAL DE CATALUNYA, de poder derigir-me a tots els arbuciençs i arbucienques mitjançant aquesta bella i popular revista PERXADA, que amb tant d'encert edita la Conselleria de Cultura del vostre Ajuntament.

No hi ha dubte que a l'hora de la veritat hem tingut menys acampadors dels que esperàvem. El motiu és molt difícil d'esbrinar en aquest moment. Creiem honradament que hi ha hagut tota una sèrie de factors que han incidit en que fos així, com són: canvi de les dates tradicionals (normalment es feia a la segona Pasqua); l'època actual de comunions; el ser en tres dies de festa que permeten anar a recórrer muntanyes de més lluny; escaure's el dia primer de maig entre ells que per a molta gent és dia d'afers polítics; potser també la no gaire fermesa de bon temps (la Natura mana i això no ho pot canviar ningú); també es possible que hi hagi una recessió per part dels muntanyencs veterans a sortir pels motius que siguin, etc., etc.

Però als excursionistes això no ens aclapara. Per damunt de tot, tenim el nostre delit i la fe que ens empeny a fer activitats. A la nostra forma de ser, només hi ha un objectiu: Ser responsables dels nostres actes, promocionar la Natura en tots els seus aspectes i fer realitat un civisme i una convivència amb tots els nostres germans de Catalunya.

I tot això s'ha complert!

Per Arbúcies (tan ben anomenada "Vila-jardí del Montseny"), hi ha passat gent de totes les contrades catalanes.

Molts acampadors han recorregut l'alterosa serra montsenyenca de la millor manera - que es pot conèixer... A peu!

Altres, més veterans o més petits, han passejat pels voltants i per les fonts arbucienques.

El lloc a on s'ha celebrat aquest XXXI CAMPAMENT GENERAL DE CATALUNYA, ha aprofundit en l'esperit dels assistents i ha deixat un record inesborrable en l'ànim de tots.

LA PEDROSA DE CA N'AULET i la FONT DEL TRAGINER ja formen part del llarg historial dels Campaments Generals de Catalunya.

L'Organització, creiem que ha estat correcta i que ningú tindrà cap queixa, perquè ha estat feta amb tot l'interès que pot tenir una persona envers una altra per tal de fer-li grata l'estada i, amb tots els actes programats, així ho preteníem.

Però, jo crec, que el detall més important de tots els fets esdevinguts, ha estat la vincualació que hi ha hagut entre els arbuciençs i els assistents a aquesta gran acampada.

Des del primer dia que vàrem posar-nos en contacte amb el vostre batlle, hem trobat l'escalf de tot un poble que ens ha rebut amb els braços oberts. Són molts i molts els problemes que s'han de solventar per a resoldre el sens fi de detalls que fan falta - per a organitzar un Campament General. I nosaltres podem dir que tothom s'hi ha bolcat a ajudar-nos... Tot un poble!

Moltes gràcies, doncs, Arbúcies per la vostra valuosa col.laboració en fer que aquest XXXI CAMPAMENT GENERAL DE CATALUNYA hagi esdevingut tan bella realitat.

Us recordarem amb amor i estimació, perquè això és el que desprenen de tots els vostres cors. Amor patriòtic amb els cants mitjançant la bona recopilació de veus de la Coral del Centre, que ens va fer sortir a flor de pell tot el catalanisme que portem dintre i l'estimació entre germans, amb l'actuació d'"Els Serafins", que encara que se li digui "Banda Còmica-Musical", sols de pensar amb la finalitat del perquè actuen, - feia que, rient per fora, ens emocionéssim per dintre.

Pel que acabem d'exposar, doncs, permeteu-me que, en nom del FOMENT EXCURSIONISTA DE BARCELONA en particular i de tots els excursionistes assistents al Campament General, us digui:

ARBUCIENS I ARBUCIENQUES, MOLTES GRÀCIES!

ANDREU CASADEMUNT I POL  
Relacions Públiques del

XXXI CAMPAMENT GENERAL DE CATALUNYA

Saragossa, 14 de maig del 1981

Mi patria no es Cataluña,  
no es España, ni es Europa.  
Solamente tengo una  
que es una inmensa pelota.

A la Tierra en que nació  
la quiero más que a ninguna.  
Nadie ha de decirme a mí  
que de madre sólo hay una.

Pero amigo, vente acá,  
haz de esta tu casa  
y que exista la igualdad  
sea cual sea tu raza.

Que todos necesitamos  
para poder progresar,  
comportarnos como hermanos,  
nuestra ayuda dispersar...

Lengua, cultura, costumbres...  
debemos compartir.  
Quiero saber que me entiendes  
y quiero entenderte a ti.

UNA CATALANA

Apreciats companys de Perxada:

Vull agrair-vos el detall que heu tingut vers  
la meva persona. La sorpresa va ser absoluta. Em  
vaig emocionar. Gràcies a tots pel vostre record.

Si bé és cert que en "Xavi" se n'anava a la  
"mili", també ho és, o millor ho serà, que en  
"Xavi" ha tornat de la "guerra". I amb una mica  
de sort podria tornar a empenyar-vos abans del  
que us penseu. Els dies volen i un any pot ésser  
molt curt si no té 365 dies.

És cert que estic lluny de vosaltres, del meu  
i nostre ambient, del poble en una paraula. I quan  
ets lluny t'adones del que a diari tens i no saps  
apreciar. Tingueu per segur que no he oblidat la  
Revista ni a vosaltres. Conservo intactes quasi,  
les meves ganes de col.laboració. El que em falla  
un xic és la inspiració. Deu ser penso, per la -  
manca de "musses" que hi ha al campament. Només  
hi ha números, galons i estrelles. Però tot, en  
aquesta terra, té un final. Tot menys Perxada. No  
regategeu esforços ni treball en pro de la nostra  
revista. És i ha d'ésser encara més, un mitjà in-  
substituïble d'unió i de comunicació entre els  
arbuïencs. I està a les vostres mans consolidar  
aquesta realitat.

Fins ara i sempre

XAVIER GUELL i FERRER

Arbúcies, 30-3-81

PERXADA:

Perdoneu aquesta intromissió. O no ho és?. Sí, ja sé que no, però la falta de costum...

Sols volia preguntar: el fet de comprar i llegir PERXADA no es pot anomenar com a col.laboració a la revista?

Creia que un medi d'informació només podia funcionar quan hi havia gent necessitada d'aquesta informació. Si és així, els necessitats també col.laborem amb la nostra atenció, encara que no tinguem res a dir -val més així que no pas dir massa, oi?- tot i que no tinguem prou temps per dedicar-hi o no ho vulguem prou.

De què ve tot això? Doncs que em considero dins el grup de la gent senzilla, popular, d'aquells que, hi ha qui creu que és dels sectors que manca a la revista, i vull dir que NO HI MANQUEM. SOM AQUI esperant-la amb simpatia.

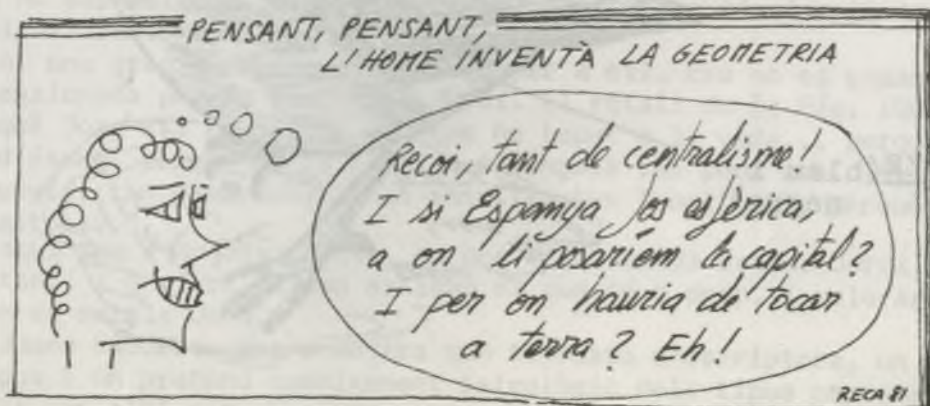
Potser no hi tenim cap dret a esperar-la. Ni a protestar pels que ens han dit que hi mancàvem, però ens ha dolgut com potser a vosaltres us dol que de tant en tant no us diguem

MOLTES GRÀCIES PER TOT EL QUE FEU.

No us càpiga cap dubte que ho pensem.

Fins a sempre

-UNA PERSONA DEL POBLE-



# NATURA

## EL GAIG (Garrulus glandarius)

De vegades, passejant pel bosc, hem sentit un crit penetrant com el d'un tros de roba esquinçada brutalment: "Rac...Rac..." que ha retingut la nostra atenció i ens fa cercar amb la mirada la seva causa.

Res no ens sorpren si, de sobte, veiem sortir del fullatge un ocell de més d'un pam de llargada, amb un plomatge de colors molt vius i cridaners, que desapareix amb un batre d'ales insegur però ferm, amb el seu "rac...rac..." que es perd en la llunyania.

Si deturéssim aquest ocell en el seu vol, descobriríem la bellesa del seu plomatge. La part superior del cap (pili) amb plomes erèctils llistades de blanc i negre; un ample traç negre sota de l'ull; amb el començament de la cua (carpó) blanc i la cua tota negra. Però potser la cosa més característica fora la part devantera de les ales (colze) llistades de blau i negre.

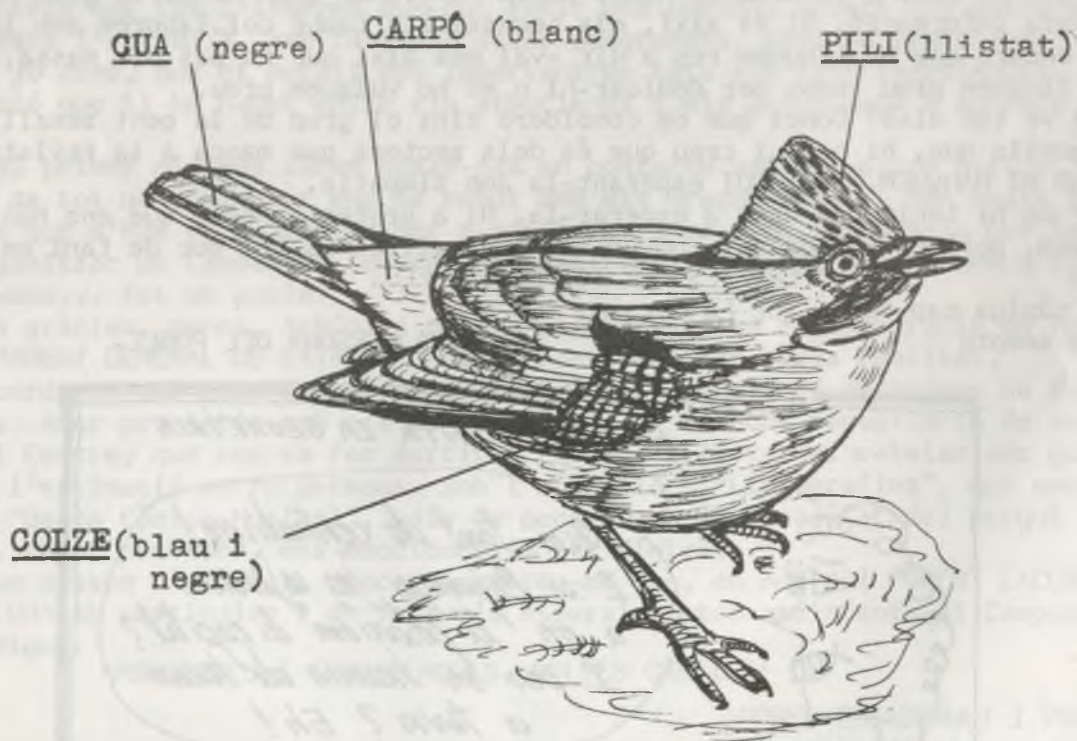
Aquesta magnífica coloració ha estat moltes vegades, la seva perdició, perquè és un ocell molt perseguit pels caçadors, que el cerquen, en part per la seva grandària, en part per la dificultat en deixar-se veure, però, sobretot, per la seva bellesa incomparable. Sens dubte, és un dels ocells més bonics de la zona mediterrània. El mascle i la femella són iguals. Tots dos a la primavera, fan el niu en un arbre o en un arbust que resti arrecerat, a una alçada no superior als sis metres. La femella posa de 3 a 6 ous de color verd amb taques marrons i els cova durant 16 dies. Els pollets neixen del niu al cap de 20 dies i són alimentats per tots dos pares.

Es creu que el gaig té un poder màgic per a esquivar les perdigonades, que llisquen fàcilment per la seva pell. El cas, però, és que quasi tot ell és ploma i és molt difícil ensopegar-li la carn dura i magra, ja que no té gota de greix. Hom diu "estar sec com un gaig" en referir-se a una persona prima i magra. Amb tot això, els caçadors en fan un brou que no deixa de tenir el seu bon gust.

El gaig menja de tot: aglans, insectes, cucs, ratolins, langardaixos, ous, petits ocells...i, sobretot, fa les seves provisions per a l'hivern, sobretot d'aglans, que enterra en llocs escaients. Amb tot i això, mai fa greix, fet reflectit en el conegut refrany: "GAIG ETS I GAIG SERÀS, I PER MÉS QUE MENGIS NO T' ENGREIXARÀS".

—GERMAN ALVAREZ PEREZ—

Catedràtic de Ciències Naturals



## LLIBRES

La lectura encara és un dels mitjants menys manipulats que tenim al nostre abast. Escollir lliurement un text, fer-ne una lectura pausada, enriquir-nos amb nous coneixements, conèixer opinions d'altri, fuir-ne amb el seu contingut..., pot ésser una tasca engrescadora.

Cadascú en treu una visió, fruit de la seva personal manera d'entendre i sentir el llibre.

Volem obrir aquesta secció perquè tothom que ho desitgi doni a conèixer la opinió - que li ha merescut un llibre. Esperem força participació!

En acabar la darrera pàgina d'"Amic, Amat", 2on. llibre de Joana Escobedo, sortit recentment al mercat, he sentit la necessitat de rellegir "Silenci endins" llibre amb el qual la mateixa escriptora va quedar finalista del premi "Prudenci Bertrana 1978".

I aquest fet no és pas gens estrany, car, deixant de banda la situació concreta de cadascuna d'elles, hi ha molts elements paral·lels, una gran semblança entre ambdues novel·les.

Així la temàtica tractada és la mateixa: les relacions de parella, i més concretament la impossibilitat d'establir-les, circumstància aquesta que porta a la protagonista a una sensació de fracàs davant la vida que fa que es suïcidi.

He vist així:

SILENCI ENDINS: Ve a ser com un monòleg interior d'Eva, la protagonista, que s'inicia en una nit d'insomni, i s'allargassa fins a la matinada quan es treu la vida.

Eva pertany al món intel·lectual i ha viscut una infantesa a la postguerra que li ha deixat un regust amarg. L'escola, un acampament de la Secció Femenina, a St. Hilari, la família (concepte de mare-sacrifici) se'ns apareixen en la tirallonga de records d'Eva.

Els pensaments de la protagonista es nodreixen, principalment, de la seva descoberta als anys 60; l'existencialisme, Espriu, Raimon... i madura amb Marx, Hegel... i d'altre cantó pels pensaments de Jordi.

Amb aquests precedents, és lògic que Eva contínuament doni explicacions a tot el que recorda o viu. Precissa cercar i trobar una resposta a cada per què que se li planteja. Però ensopega amb el buit ontològic.

La novel·la se situa en el moment en que, mort Franco, començaven a constituir-se els partits i la il·lusió era a flor de pell. S'hi retrata concs, el compromís català i la política del temps.

Eva, en estimar un home perd un xic de la seva personalitat, no és ben bé ella mateixa. Però això s'agreuja perillosament en el que fa respecte a Jordi; Eva en depèn completament; ens el presenta com un ésser brillant i intel·ligent; ella n'ha fet el "seu mite de neurones". Jordi ha calat molt fortament en el pensament i en els sentiments d'Eva, arribant a ésser-ne l'essència principal. I així dirà: "El dia que et suïcidis moriré amb tu, perquè ets el meu intel·lecte" (pàg. 142), o bé quan és a punt de suïcidar-se: "Potser intuiràs que has representat per a mi el que Kojève ha estat per a tu. La troballa anhelada i estimada durant anys, una filosofia, una manera de pensar i sentir al marge dels cànons establerts".

Però Jordi no pot estimar-la, i ella ho sap "No entraré al jardí puix que m'ho prohibeixes; però mai no trobaràs ningú que et compregui com jo".

En canvi Eva no sap estimar Joan, l'amant sol·lícit, que li ofereix la seva estimació, sense exigir-li res.

Tot i que sent una gran tendresa i gratitud per a ell, Eva no es capaç d'estimar-lo perquè està obsessionada per la imatge de Jordi. El retall de la Pàg. 100 és prou significatiu: "perquè Joan ets el millor amb que he topat a la vida... perquè ets com a mi m'agradaria d'ésser, perquè em fa ràbia que tinguis tan poca ambició, em fa malícia que siguis tan pagès, tan desordenat, tan senzill, tan "bonifaci", perquè a nivell social ets un desastre...".

Així doncs, aquí rau l'angoixa d'Eva, en que d'una banda estima Jordi, que es manté lluny i distant, i d'altre no sap estimar el que té a prop, i valorar-lo en la justa mesura que es mereix Joan.

Cal dir que Joana Escobedo ens demostra que té fusta d'escriptora, un perfecte domini de la llengua i un profund coneixement psicològic dels tipus personatges (o millor personatge?) que s'hi retrata.

-MAITE GISBERT-

# NOTICIA DARRERA HORA

F U T B O L (JAUME SUREDA)

Després d'una brillant victòria per 2-1, aconseguida en el difícil camp del Sils, - l'equip arbucienc retorna amb tot mereixement a 1<sup>a</sup> Regional. L'ascens de categoria va omplir de satisfacció i alegria a la gran afició local, que celebrà a l'engròs aquesta victòria. Els cotxes tocaven els "Claxons" pels alçaveus municipals se sentia l'himne del C.E.A. mentre a la Casa de la Vila les Autoritats oferien una recepció als triunfadors.

Tot molt bonic. Enhorabona a tots!!



NOTA: en el proper número us ampliarem aquesta informació, que a causa de la manca de temps és impossible oferir-vos-la en aquest moment.

## UN "VISCA" PER AL C.D.A

En el darrer Ple Municipal celebrat el passat dia 13 de Maig, va produir-se la sorpresa; Josep Farrerons, cap de llista del GIIP va presentar la dimissió al seu càrrec de regidor de l'Ajuntament d'Arbúcies.

Josep Farrerons prengué la paraula després de la lectura de l'acta i va anunciar - la seva decisió d'abandonar l'Ajuntament, sense fer esment dels possibles motius de - la seva renúncia.

Recordem que el regidor dimissionari es presentà a les eleccions municipals del 3 d'abril del 1979, encapçalant la llista del Grup Independent i Popular (GIIP). Aquest grup que obtingué 483 vots (el 20%) es presentà davant dels electors remarcant sobre tot la seva independència de qualsevol partit i amb el lema "Arbúcies és la nostra - fita". Aconseguí col.locar 2 membres de la seva llista, l'ara dimissionari Josep Farrerons i Josep Mataró.

Per esbrinar les motivacions de la dimissió i fer un repàs de la seva gestió des del 19 d'abril del 1979 fins ara, ens hem adreçat a Josep Farrerons tot preguntant-li:

- Quins han estat els motius o causes de la teva dimissió?
- Qui ocuparà la plaça que has deixat vacant a la Casa de la Vila?
- Quina valoració fas de l'actuació de l'Ajuntament durant aquests dos primers -- anys, i més concretament de la teva tasca.

Tot i que en principi ens va dir que hi hauria resposta en aquests interrogants, a última hora se'ns ha negat. Pensem que és llàstima de no aprofitar aquestes planes per donar una informació de primera mà, tal i com era la nostra intenció.

Aquí queda la notícia i els interrogants, que hem cregut prou importants com per treure'ls en aquest número.

-NÚRIA TORT-



Una de les coses que més em plau quan arriba la primavera és el de poder començar de nou a treure els testos de l'eixida, després d'un llarg hivern durant el qual les flors ha hagut de romandre dintre de locals o bé tapades per plàstics transparents per evitar qu el fred les matés.

El meu propòsit en omplenar aquesta plana, és el de parlar de les flors. Val a remarcar que els meus comentaris es basaran tan sols, en l-experiència que s'aconsegueix a mesura de viure, observar i de deixar-se portar per l'encís de les plantes.

M'agradaria doncs poder encomanar la satisfacció que per a mi representa veure créixer un gerani ben ufanós, trasplantar la begònia ja ben arrelada, o bé abonar un roser.

Hi ha al mercat molt bons llibres per poder començar a classificar les plantes, cal cercar aquells que ens en puguin donar noms i descripcions de totes. Hem de tenir però en compte que ni el millor dels llibres, pot substituir tot allò que cultivem pel nostre compte i tenim ocasió d'observar i d'aprendre.

## AZALEA

Actualment hi ha moltes espècies d'azalees, però amb les que nosaltres estem més familiaritzats són les de les flors grosses, dobles i molt espesses, de les quals se'n diu que procedeixen de l'Índia, i les azalees japoneses que tenen la flor molt més petita.

A la planta li agrada estar en un lloc humit que tingui claror però que no li toqui el sol directament. S'ha de regar força a diari, és preferible que l'aigua no tingui calcs. Una de les coses que més agraeix l'azalea és que se li posi un plat o qualsevol recipient col.locat a sota del test ple d'aigua, això fa que conservi la terra humida i veritablement els resultats salten a la vista ja que agafen un verd magnífic. Això també va condicionat pel test, ja que si és de plàstic conserva molt més la humitat, contràriament del que passa si és de fang. Molt important és polvoritzar les fulles amb aigua i millor si pot ser cada dia.

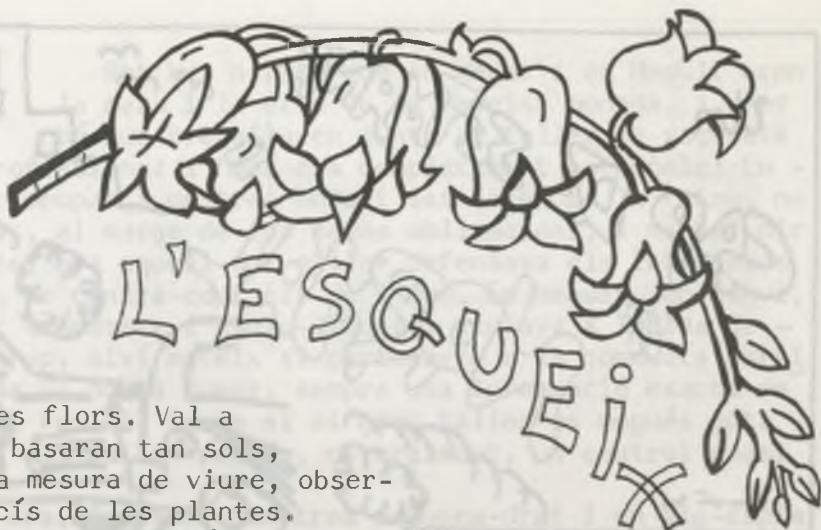
Necessita un tipus de terra àcida preferentment de bosc d'avets, de bruc, també torba de jardí barrejada amb fens i podrit de castanyer que aquí a Arbúcies fem servir molt.

Per poder passar l'hivern, si es deixen en un lloc arrecerat, que no tinguin corrents d'aire, i no els manqui la claror poden fer vida a fora, una dita popular ens ho demostra: Per l'azalea és preferible una gelada que una solejada.

Floreixen normalment durant els mesos d'abril i maig i hem de tenir la condícia que un cop la flor s'hagi passat si no cau per ella mateixa, treure-la-hi ja que així

donarem pas a la nova brotada sense dificultats.

Per últim, si volem avivar un esqueix d'azalea encara que és força difícil, ho podem intentar tapant-la amb un got de vidre que ens faci la funció d'un hivernacle.



Posició ben il.luminada.



Temperatura moderada.



Regar-la molt sovint.

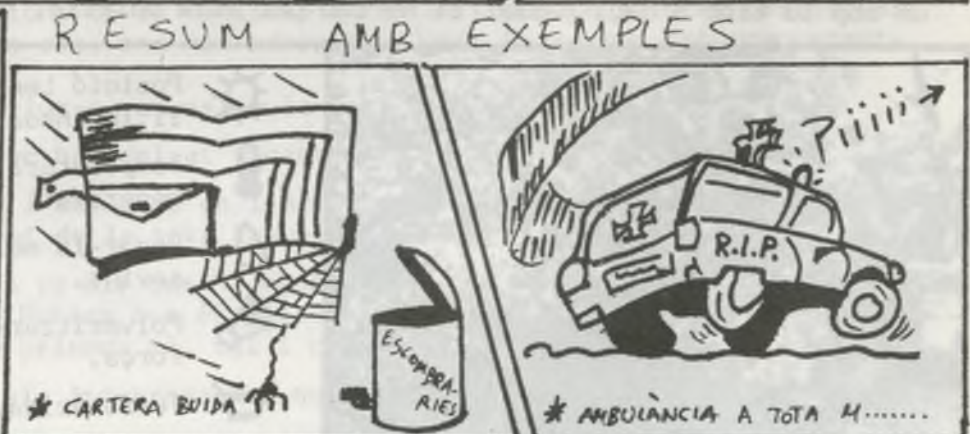


Polveritzar-la força.



Terra àcida.

-MARGARIDA NOGUERA-



# LA PROVA

Pot ben dir-se que en Negat i en Neguit eren la cara i la creu de la mateixa moneda, i, per bé que treballaven junts al taller de vagonats de Can Babau, llur comportament professional i humà era completament antagònic: En Negat era eixut, capaç, feiner, preocupat i destre; durant les hores de la feina, no sabia ni volia saber mai res de res, al marge de les seves obligacions, i no cal dir que en el seu grup de preu-fetaires, era aquell qui millor defensava els interessos de la petita comunitat, que eren, de contra-cop, els de l'amo. En Neguit, en canvi, era llengua-llarg i curt de feina; trapasser i espia-dimonis; xiulava a l'oïda de l'encarregat totes les coses del grup, així mateix si pertocaven a la conducta particular que a la professional de cada u; podia donar, sempre una informació exacta de la marxa de l'Empresa, com si l'amo fos ell o com si el gran taller es mogués sota l'impuls de la seva mà dreta i fos ell qui en portés, naturalment, un control quasi rigurós.

Com pot comprendre's, en Neguit era, és clar, bon tros esquena-dret i un mig-espia que xiulava de baix en baix notícies del grup a l'orella del Sr. Babau i de l'encarregat. Tal com sol passar gairebé sempre.

No és pas estrany, doncs, que dins una comunitat tan reduïda, en Negat i en Neguit arribessin sovint a la pica-baralla; a la pica-baralla verbal, s'entén. Però com que tant l'amo com l'encarregat coneixien prou bé la tela, hi tiraven sorra al damunt - tot procurant que la cosa no s'emmerdés massa, i, si bé tot es resolia donant bon tros de raó a en Negat, en Neguit s'aconhortava amb un parell de copets a l'espatlla per part del Sr. Babau..., i tot es liquidava com una bassa d'oli.

Hi havia, al calendari d'extres de la factoria, tres dates anuals importants: el Sant de l'amo, el primer de Maig i la vigília d'inici de les vacances estivals. Totes tres molt assenyalades, però hom tenia evident preferència per l'esmentada a segon lloc, i això, probablement, perquè el Sr. Babau, que no tenia res d'allò que significava el seu nom, volia sentar plaça d'home lliberal tot participant personalment a una commemoració social que ja no era, però, com abans, carregada d'electricitat-redemptora.

Pot dir-se formalment que la més plena de les "festes del treball" d'aquella empresa de vagonats, va ésser la de l'any passat; va assistir-hi la nòmina en pes, naturalment, i, d'acord amb la majoria, hom va celebrar-la al descampat, sota una pol·lancreda amablement situada a la part occidental de la localitat, ran de la muntanya grisa i verdosa que ratllava el cel. Darrera la parella de camions que transportava el fato general, hi anaven, en processó, els vehicles de tota la col·lectivitat, quasi a cotxe per persona. Van parar-se les taules suficients i el servei, a càrrec de professionals que coneixien la feina, va resultar esplèndid i perfecte: aperitius, embotits i assortiments; carn de pèl i de ploma; peix d'espina i peix de closca, escollit i abundós; fruites i pastisseria selecta, i, per a ofegar el mal humor, mam, mam i remam!. -La pressió digestiva de tothom ratllava, quasi, l'arterio-esclerosi, al voltant de totes les taules.

Després, com sempre passa al final de totes les fartaneres: l'home que voldria parlar, i no en sap; el que parla, i més valdria que callés; el que vol fer gràcia i acaba fent p'orar... i el que s'adorm, rendit, vora el plat de la disbauxa. Van assajar-se concursos de salt, carrera d'obstacles... i exposició de ventres. I, quan ja tot era esgotat, hom va proposar de fer una "endevinalla de culs": va explicar-ne més o menys la trama, i... del mot al fet: a la feina s'ha dit!.

Darrera la veïna renglera de pollancretes hom va muntar-hi un envà de fullam i brançatge, d'uns dos metres d'alçada, i a tot el llarg del qual hi havia, convenientment repartits, tres forats rodons de quasi pam i mig de diàmetre. Hom va explicar d'avançada com era el joc que s'anava a fer: serien cridats, d'entre tots els noms (feta naturalment l'exclusió del Sr. Babau), els dotze primers que sortissin d'una bossa preparada a l'efecte, els quals haurien de passar a l'altre costat de l'envà a fi d'exposar el cul, de tres en tres, tot esperant que des de l'altra banda els anessin identificant, previ el pagament de cent pessetes per part de cada u dels concursants;

(continua a la plana 12)



Agost de 1980

A en Poie, com a resposta d'una carta escrita a principi de la mili.

A LA FI

Perquè cada dia sigui una esperança,  
cada nit, una il·lusió,  
i cada poesia, una revolució.

Perquè cada somni tingui vida,  
cada personatge, un esperit,  
i cada cançó, un fruit.

No et cansis d'esperar,  
no desesperis ni t'ofeguis,  
no t'oblidis de qui ets  
ni t'oblidis de qui són.

La teva pacífica lluita  
segueix un camí,  
que a la fi trobaràs,  
encara que sigui dins un dia qualsevol,  
d'un mes qualsevol,  
d'un any perdut.

-LE PETIT PRINCE-

NIT - 1

De nit  
en el meu carrer  
tot té caire de tristor

La solitud  
és l'amant fidel  
de les cantonades  
i t'espera  
i et guaita  
silenciosa  
-freda-.

Els arbres  
dormen  
en l'absurd bressol  
que les voreres  
brutes  
desgastades,  
ofereixen.

Tot esdevé  
llindar cap als somnis  
mal acabats.

-SÍLVIA FERNÁNDEZ OLIVELLA-

(ve de la plana 11)

aquell qui ho endevinés guanyaria, a cada encert, una botella de conyac de marca. El total del benefici que s'obtingués seria lliurat a les Germanetes del poble.

Entre crits i rialles, va començar, doncs, el concurs: ja portaven, jugats, més d'una dotzena d'apostants, i (sembla mentida el que costa d'identificar, pel cul, - una persona!) la caixa del conyac encara era sencera. Ja es feia la tercera tanda, quan en Neguit, tot-desprenent-se de les cent pessetes que tenia a la mà, va dir, assenyalant el cul més gros exposat fins aleshores:

- Aquest és l'Encarregat!.

I ho era. Però, quan tothom aplaudia frenèticament i el vencedor s'estarrufava tot xiroi, en Negat va aigualir-li l'èxit tot dient:

- Ja has suat, noi!. Com et podia fallar, si és el cul que lleeps cada dia!!!

-RAFAEL VILÀ i BARNILS-



# MAINADA

-15 HAMSTERS-

Pel febrer ens van comprar dos hamsters, un mascle i una femella.

La femella es diu Blanqueta i el mascle Tarsan. Varen estar junts en una gàbia i el cap de poc temps la Blanqueta va quedar emba-rassada.

Va criar sis hamsters petits, dos de blancs, tres de marrons i un de blanc i beig. Un dels marrons es va escapar i es va enfilar per les cortines, quan va ser a dalt va caure i es va morir.

Avui ha tornat a criar, aquest cop n'ha criat vuit. Els primers van néixer el dia dos de març, els altres avui.

Ara en tenim tretze de petits, el pare i la mare.

Són en total 15 hamsters!

NÚRIA RODRIGUEZ

- 9 anys -

## QUÈ FEU...?    QUÈ VOLDRÍEU FER...?

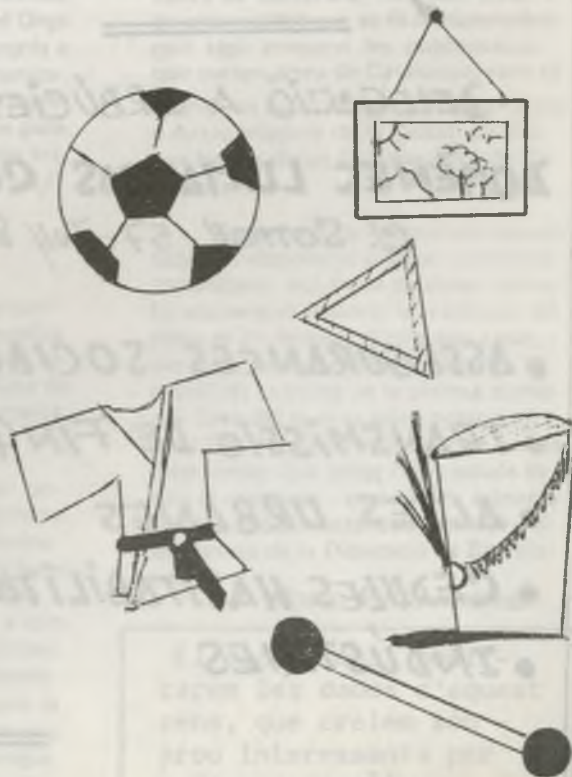
Ens agradaria conèixer les vostres inquietuds i preferències per ocupar les hores de lleure o extra-escolars.

Sabem que molts de vosaltres practiqueu algun esport o activitat artística com pot ésser:

FUTBOL-BASQUET - JUDO - EXCURSIONISME  
TEATRE - MAJORETS - MÚSICA - DIBUIX...  
però hem pensat que potser preferiríeu quelcom que no existeix de moment a Arbúcies i que de saber-ho podríem fer per maneres que hi fos.

Voldríem doncs que ens escrivíssiu una nota amb el vostre nom, edat, ocupacions actuals i allò que us agradaria fer i no podeu fer-ho, ho envieu a:

PERXADA, carrer St.Jaume,8 VILA  
i veurem que s'hi pot fer. d'acord?



Organitzat per Convergència Democràtica de Catalunya, va tenir lloc el dissabte dia 23 una xerrada-col.loqui al local de la Biblioteca de La Caixa, a càrrec del diputat per les comarques gironines de la minoria Catalana, JOSEP M<sup>a</sup> LOPEZ DE LERMA, que va tocar el tema:

"Moment polític actual vist des del Parlament de Madrid"

L'assistència va ésser força nombrosa.

## **família perxada**

Fa pocs dies la nostra companya Àngela M<sup>a</sup> ha estat mare d'una nena i la Carme d'un nen.

El naixement d'un infant és sempre:

*Un clam que esquerda el silenci,  
una petjada que enceta un camí,  
un glop d'esperança esquitxant el desencís,  
un bocí de tendresa esmicolant l'odi,  
una llavor,  
un bagatge de possibilitats ...*

La Roser i en David han arribat al món. No és certament aquest el món que hauríem desitjat que trobessin. Però és el nostre, i no l'hem sabut fer més just ni més humà.

El que sí us volem oferir és el nostre acull i la nostra amistat. Roser, David, sigueu benvinguts a casa!

Àngela M<sup>a</sup>, Xavier, Carme, Pere, tota la gran família Perxada compartim la vostra joia.

-L'equip-

## **Agència GIRONA**

DELEGACIÓ A ARBÚCIES:

**DOMÈNEC LLIMARGAS CODINA**

*c/. Somall, 57 - Telf. 86.04.48*

- ASSEGURANCES SOCIALS
- TRANSMISSIÓ DE FINQUES
- ALTES URBANES
- CÈDULES HABITABILITAT
- INDÚSTRIES
- TRIBUTACIÓ
- PASSAPORTS
- COMPTABILITAT
- ASSEGURANCES "GENERALI?"
- AUTOMÒBILS • MOTOCICLETES
- TOTA MENA DE VEHICLES
- SINISTRES • VIDA
- ROBOTORI • ETC.

Els passats dies 15, 16 i 17 de maig va tenir lloc a Canyamars un Congrés de premsa comarcal. Així mateix el dia 11 es va inaugurar l'exposició sobre Premsa Comarcal. Així doncs les petites publicacions han estat tema del mes. Perxada hi ha estat convidada a participar-hi, i ara ens ha arribat el primer exemplar de la revista "Arrel", editada per

# El Congrés de la Premsa Comarcal



L'any 1969, Omnium Cultural va organitzar, mitjançant Jordi Martí i Rafael Pradas, una exposició de premsa comarcal que va donar lloc a

unes trobades, fins i tot amb companys del País Valencià, on s'analitzà la problemàtica que patien les publicacions que intentaven donar una idea de país normal enmig de l'habitual clima anormal del franquisme ambiental.

Dos anys més tard, i ja per iniciativa de les mateixes publicacions, tingueren lloc unes jornades al Casal Joan XXIII de Parets de Vallès amb la sana intenció de crear uns serveis comuns que beneficiessin la premsa comarcal. Hi assistiren "Oriflama", ja difunta, i publicacions avui veteranes com "Presència", "Tothom", "El Maresme", "Recul", "Canigó", "Grama" —ja aleshores es tenia present que l'esperit català d'una publicació no es resolía només amb l'idioma i es respectava, naturalment, que fossin escrites en la llengua que era majoritària al lloc on sortien—, etcètera.

La iniciativa era bonica i necessària, però mancada de possibilitats reals, perquè calia algú i un lloc on poder fer residir aquells serveis comuns que tots intuïem que eren importants.

Altres vegades, la premsa comarcal ha estat objecte d'estudis i d'iniciatives, d'exposicions i d'intents d'aconseguir el que aquells pocs pioners, entre els quals hi havia el qui aquestes ratlles signa, s'havien proposat. L'exposició itinerant de Xarxa i l'existència d'un historiador-divulgador com a notari i investigador d'aquesta premsa, el periodista Jaume Guillaumet, han estat dues de les fites més interessants que hem tingut present en l'elaboració del Congrés que se celebrarà, o s'ha celebrat, aquest mes de maig, temps de verb a emprar segons quan llegiu aquestes ratlles.

## La gènesi d'una idea

Per l'octubre de 1980, l'Ernest Udina, cap del Servei de Premsa de la Diputació de Barcelona, plantejà la conveniència de celebrar un congrés de la premsa comarcal. El president de la

Diputació, Francesc Martí, va abonar la idea, i vàrem posar fil a l'agulla.

No es tractava de fer un congrés pel simple fet de celebrar-lo i poder sumar un congrés més a la llista de congressos celebrats els darrers temps al nostre país. Calia que aquest congrés tingués "fills" tot seguit.

Coincidírem en el temps i en l'espai amb una altra iniciativa semblant pel part dels Serveis de Cultura Popular, que pensaven en la necessitat d'associar-se que tenia la premsa comarcal. Davant les dues iniciatives, vàrem unificar esforços, i la idea de crear la dita associació es bellugà conjuntament amb la de muntar uns serveis tècnics d'ajut a la premsa comarcal.

Serien —l'associació i els serveis— els "fills" que el Congrés reclamava per no considerar-se eixorc, estèril, una mica inútil.

Després de consultar les publicacions, es va constituir un Comitè Organitzador, que ha preparat el Congrés a tots els nivells: ponències, comunicacions, exposició, cens, xerrades, jornades posteriors. . . . Molta teca que palesa ambició en la idea. Però potser era ja hora de posar fil a l'agulla per brodar un tapís, i no un mocador.

## Ponències i comunicacions

Un cop decidit que el Congrés tindria lloc fora de Barcelona per motius simbòlicament comarcals, es cercà un indret adequat i es va trobar la Casa de Colònies de Canyamars, a la comarca del Maresme.

Es dissenyaren les ponències sobre la base dels problemes que preocupen els qui fan les revistes i butlletins d'arreu de Catalunya. Cinc temes foren triats: el marc jurídic i legal de la premsa comarcal; l'organització, a tots els nivells administratius, que permet que una publicació visqui; la qüestió redaccional, que inclou temes com la pressió de les "forces vives" sobre una revista o la problemàtica de la llengua en què s'escriu; el problema específic de la premsa no professionalitzada, de

la Diputació de Barcelona, a on hi ha un resum del Congrés que us reproduïm tot seguit

caire generalment no setmanal; i com havia d'ésser l'associació de la premsa comarcal.

Les comunicacions, es demanaren en uns casos i, en altres, foren encarregades a experts en la matèria. Les ponències i les comunicacions s'editaran per a coneixement de tots els participants al Congrés i, en general, dels interessats en la premsa comarcal.

Els participants al Congrés han estat, en funció del reglament que el Comitè va elaborar de cara al Congrés, totes aquelles publicacions no diàries amb vocació d'informació comarcal

que s'editen a Catalunya. I aquí entrem, per aquest camí, en el difícil cens de la premsa comarcal.

## Com s'ha fet un cens

No hi ha cap cens de la premsa comarcal. Iniciatives valuoses com les

de Xarxa, Jaume Guillaumet, o altres menys conegudes com les del Grup d'Iniciatives i Estudis Comarcals o la Caixa de Barcelona, no s'han traduït en una realitat que es fa indispensable: que algú conservi les publicacions que surten arreu de Catalunya, com es fa amb les barcelonines a l'Hemeroteca o Arxiu Històric de la Ciutat, en allò que hauria de ser l'Hemeroteca de Catalunya.

Amb l'ajut de les entitats esmentades i d'elaboració pròpia i paciència franciscana, qui signa aquestes ratlles ha aconseguit elaborar un cens que cal datar el 31 de març d'enguany i que, per tant, està ja desferrat degut a la mobilitat extrema de la premsa comarcal. Cens del qual es dona notícia en altre lloc d'aquesta revista i que hauria estat impossible sense l'ajut valuós de tots els membres —periodistes, administratius, documentalistes— del Servei de Premsa de la Diputació de Barcelona. "

Josep Maria Huertas

El proper mes, publicarem les dades d'aquest cens, que creiem són prou interessants per a donar a conèixer.

# DOSSIER : LES ENRAMADES

DIUEN DELS SEUS ORÍGENS...

Sembla que en aquesta Vila no se celebrà el Corpus fins al segle XVIè. i que tinguè com a actes bàsics la missa en honor del Santíssim Sagrament i, als vespres, la processó eucarística amb torxes enceses, junt amb d'altres actes lúdics i populars. També diuen que tots els actes religiosos es feian dins l'església, que era guarnida per tot el poble com un veritable bosc, en mig del qual hi havia nombrosos ciris. Cada dia de la vuitada un sector del poble s'encarregava de preparar aquests actes.

Però un dia s'incendià tot, causant un gran desastre. I a partir d'aquest fet, a finals del sigle XVIè. es passà a enramar tots els carrers del poble.

I així quedaren estructurades les Enramades durant la Vuitada de Corpus. Cada veïnat organitzava i costejava la seva festa. Començaven al vespre amb la passada de les atxes, que tenia com a finalitat donar llum al Santíssim. Al dia següent al matí anaven a ofici; després ballaven la dansa, que originalment era un ballet que es va perdre en no aprendre'l la mainada.

Aquesta dansa pròpia de les Enramades d'Arbúcies sembla que tenia la mateixa melodia que el "Ball de Garlandes" de Sant Esteve de Ses Rovires del BAix Llobregat. Era la versió d'un contrapàs que es ballava per parelles i diferenciànt-se de la sardana en que no es tancava l'anella, i amb la característica especial "Salt del Moltó" que havia de fer el cap de colla en un moment determinat.

Però això ja és història arxivada, ja que la desaparició de la dansa pròpia d'Arbúcies deixà pas a la música de la dansa anomenada "La Gòndola".

Així cada dia de la vuitada, entrant-hi també els pagesos de la zona que, donada la seva importància en la vida del poble, celebraven la seva enramada l'últim dia de la plaça a la vila.





## RECORDS D'AVIS:

La celebració d'aquestes festes suposava la divisió del poble en cinc veïnats o zones diferents: la Plaça o sector proper a l'església i l'Ajuntament; el Castell i el Sorrall, que són zones del cantó esquerra de la riera; Magnes, a la part dreta de la riera; i la carretera de nou al sector esquerra; i que celebraven la festa en aquest ordre. Cada sector organitzava la festa independentment dels altres, arribant a tenir fins i tot diferents orquestres i gran rivalitat.



La Plaça començava la seva festa el dia de Corpus al vespre amb la passada o processó profana on tothom del sector havia de portar una atxa i acompanyar els músics en el recorregut pel veïnat. Amb això començava la competència entre les diferents zones, perquè era molt important aconseguir la màxima participació. El xotis i el vals i les sardanes tancaven la festa nocturna.

L'endemà al matí, sortint del solemne ofici, unes noies posaven clavells i marduix a les solapes de tots els homes que més tard ballarien la dansa.

I com explicava un avi de més de 90 anys, quan ell era jove les parelles es formaven només amb gent del sector, sense barrejar-s'hi ningú de les altres zones del poble, i, a més a més, tal com també ens explica l'Amades, eren els organitzadors de la festa els qui formaven les parelles, posant les noies a un costat del carrer, els nois a l'altre i donant a les hores balladora a cada noi. No quedava cap veí sense ballar-la, des de l'avi fins el nét tothom sortia de casa. Després d'haver dinat l'agutzil amb l'orquestra passava a convidar a tots els veïns al concert, tocant el que se'n deia "llevant de taula", al ball i a les sardanes.

I de nou al vespre el veïnat següent començava la seva festa, que seguia la mateixa estructura. I així tota la vuitada, tret del diumenge.

L'enramada dels pagesos ha quedat en els records dels avis, o potser encara entri en els dels nostres pares, ja que després de la guerra civil, quan ja feia més de 60 anys que no la feien, es tornaren a animar fent una passada que anava de Can Sitra fins a la Plaça de la Vila. Malgrat tot la seva desaparició arribà condicionada al progressiu abandonament patit pel món pagès, degut a la importància que anà adquirint el món industrial.



# tot xecant

L'altre dia, tot baixant pel barri del Castell, discutíem quin seria el tema de la propera entrevista... "Aniria bé que estés relacionat amb les Enramades, ara que s'acosten..."

De sobte, un xerrabascat d'instruments tot escardalenc ens va interrompre...: "Els Serafins ja assagen!".

No ens va caldre continuar la conversa perquè les cames ja se'ns hi anaven. Pugem al conservatori de Música, segon pis, sense enguixar (segons adreça que ells mateixos ens havien indicat), els trobem a tota la colla (alguns amb senyora i tot!) fent xirinola i, amb un tres i no res hi som pel mig...

- Quina plantilla presenteu enguany? (Se'ns van presentant):

En MIQUEL BATALLÉ, "el Baster": Primera trompeta,

en JOAN SOLER: segona (quasi primera) trompeta,

en RAMON BUSQUETS, "Noi de Ca la Coloma": Tercera trompeta,

en DIONÍS: Primer trombó de pistons,

en FELET: Segon trombó de pistons,

en MIQUEL MARTÍNEZ: Tercer trombó de pistons,

en JOSEP AULADELL: Primer fiscorn,

en MIQUEL ANGLÈS, "el Travolta": Segon fiscorn,

en JAUME SOMS: Primer i últim trombó de vares,

en JOAN TORRENT: Bombo primer,

en PRAT: Segon Bombo,

en ROSÉS, "el Gall": els platerets,

en JAUME PUJOLRÀS: la caixa (que no vol dir caixer perquè de calés no en tenim),

i en MANEL PLANCHART: Director.

- I en "seran de fins" aquest any? Heu d'assajar molt per arribar a afinar una mica?

Sempre en som de fins, fixa't que amb un cop d'assajar en fem prou! (els altres riuen).

- Sou els d'encetar el programa de les Enramades... n'esteu cofois de ser els primers?

No es tracta de ser els primers, ens hi fan sortir per animar i fer gresca, i si veus que la gent xala, ja ens donem per satisfets, tot i que cada any hem fet ploure, però... quan hem interpretat "Un rayo de sol" hem esbotzat el mal temps.

- En Manel, us pica si desafineu? Quin pes té el director dins del grup?

Ens castiga de cara a la paret. És un artista com nosaltres, no té ni vot ni veu, però crida.

- Sr. Director:  
com aconsegueix que  
s'aprenquin les par-  
titures els músics  
de la seva orquestra?

Els passo la sol-  
fa per davant del nas  
i amb una ullada en  
tenen ben bé prou.

He notat que si  
la festa comença el  
dijous toquen molt  
bé però llavors el  
diumenge ja no estan  
tan afinats... em pen-  
so que algú els remena  
els instruments...

Acaba recalcant la  
importància que té -  
ésser constant en  
l'assaig.

- I el paper de  
director, qui li ensenya?

(Abans de que en Manel  
obri la boca ja ens res-  
ponen):

"... la Pepita, abans  
d'anar a dormir, li re-  
passa la lliçó" (un que  
estava de gresca).

"... això no s'ensenya,  
es porta a dintre i és  
un paper que li escau molt"  
(un de més seriós).

"... té una gran facilitat  
d'improvització, moltes ve-  
gades ens treu les castanyes  
del foc".

- Hi ha democràcia a  
l'hora de triar les cançons?

Com que no ens posem mai  
d'acord, ho fem a les sorts.



- Quines van ser les primeres interpretacions?

Vam començar amb "La raspa", "La font del gat", "Un pagès tenia una filla", "La cucaracha" i "València".

- La més sol.licitada?: "Espanya Canyí"

... La més difícil d'interpretar?: "Palomitas" i "El "sitis" de Saragossa"

... la més moderna?: TOTES, perquè a cada parada ja s'han modernitzat, les allarguem, les escurcem, refilem més... vaja, les fem a mida! I sinó pregunteu-ho als que ens vénen al darrera.

- La batuta, quina importància té?

Fa un paper molt principal, marca si la nota és alta o baixa... és com l'àrbitre. Ens ha acompanyat sempre, és un tronc d'avellaner amb les quatre barres pintades.

-Expliqueu-nos l'origen del traje que porteu ...

Ens el va dissenyar un modista anglès, el que ara fa els vestits de la lady Diana... L'únic canvi que hem fet ha estat el barret, ja que pesava massa, el que tenim ara fa més.

- A les cercaviles, quines parades feu?

On hi ha el porró! Heu de pensar que ens passem quatre hores a peu dret i... això és el que ens manté.

- Qui us fa de manager?

No ne gastem, ens ho fem tot, així no hem de treure el 20% de comissió del fons, que val a dir, no tenim.

- Quantes actuacions feu a l'any?

De fixes cinc o sis: Enramades, Festa Major, Futbol, Quintos, Espinelves i discoteques (Sipayo i Villaret). Hem deixat perdre més de cinc mil lloguers, fins i tot una gira per Barcelona; es decideix a votació anar-hi o no i el "poble gran" no ens va atreure prou.

- Quina ha estat l'actuació més gloriosa?

Una sortida que vam fer a Sant Hilari, una "corrida de toros" pels Quintos-79, on fèiem d'orquestra animadora i fins i tot dos dels músics van saltar al "ruedo". Va ser tot un èxit malgrat l'estona que va patir en Manel pels trajos.

- Teniu alguna anècdota?

Sempre en passen... recordo que farà dos anys, a Can Sitra, un músic que feia estona que ens contemplava es va atansar tot dient-nos: "Renoí, no havia vist mai una desorganització tan ben organitzada!".

- També fa uns dos anys vàreu fer una cercavila molt matinera, oi?

Sí, vam sortir a les vuit del matí amb la intenció -bona per cert- de despistar a la gent, i fer-los llevar més d'hora creient que eren les deu, hora habitual de la cercavila. Va haver-hi reaccions de tota mena: els que s'ho van agafar rient i els que no els va fer cap gràcia.

HEM PASSAT UNA BONA ESTONA amb aquesta colla on l'humor mai hi falta i, malgrat que molta gent no ho vegi, creiem que tenir sentit de l'humor és prou important en els nostres dies.

P.D.: Ens comuniquen que, degut al gran nombre de demandes, han col.locat una bústia per a fans i admiradors al c/. Estretet, nº disset.

-GLÒRIA FONT - CARME COLL-

## — A MENA DE CONCLUSIONS —

Dues coses ens emben les més importants de destacar:

- a) Tots els sondetjos d'opinió mostren, majoritàriament, una voluntat de no canviar res de les festes, quan per altra part la gent es concentra i participa molt més en els actes que coincideixen els dies de festa i les vigílies.

Creiem que això demostra que la gent pensa que una tradició no té per què ésser moguda; i a més a més no en saben donar raons sinó que ho expressen molt visceralment.

Ara bé, caldria que tots ens preguntéssim si val més reestructurar una tradició o deixar-la morir, ja que pensem que és més cert que mai en aquest casos allò de "renovar-se o morir", cosa que per altra banda, en el nostre país, es té potser massa clar a nivell comercial.

Així doncs, tots hauríem d'adonar-nos que, en el món bàsicament industrial on estem ficats, el temps és considerat un element tan important que cada vegada ens permet menys dedicar-nos a una setmana de festes, cosa totalment contrària, com ja hem dit al principi, a la manera de viure de l'època que donà vida a aquestes festes.

- b) Repassant el que s'ha introduït darrerament a les festes, considerem que hi ha coses no massa adequades. Ens referim concretament a les "Majorettes" que desfilen per sobre les catifes el dia de Corpus.

Per què anar a buscar costums estrangers. quan en el nostre poble buscar costums estrangers quan en el nostre poble en tenim una gran riquesa?.

Hem dit al principi del treball que, en general, les primeres processons del Corpus anaven acompanyades de representacions d'històries bíbliques.



I ara considerem que no ens faria cap mal prendre referències dels orígens. Així encara que no hi ha processó ni potser interessin massa les històries bíbliques, sí que tenim les nostres històries i llegendes pròpies. Unes lligades a la vida i peripècies del Castell de Montsoiu i d'altres expressades en dites com:

Arbúcies, 12 dones 13 bruixes

I també en:

Gent d'Arbúcies  
Gent d'astúcies  
mata valons.

Així doncs, cal que rebusquem en la nostra història, que recopilem les nostres tradicions orals i arribem a recrear uns personatges ben nostres que puguin enriquir plenament els actes de la desfilada del dia de Corpus sobre les catifes de flors naturals.

I aquesta és la nostra petita, però creiem que important, aportació a la millora de les festes de les Enramades a Arbúcies.

Treball realitzat per:

BEATRIU ANTOLINEZ i MEDRANO  
i JOSEP M<sup>a</sup> SOLER i PASTELLS.

i resumit pel Consell de Redacció.

## UNA PREOCUPACIÓ: LES ENRAMADES

LA DISTÀNCIA EN L'ESPAI i la diferència en el temps, són els jutges indiscutibles de moltes realitats. Les autèntiques relacions, les realitats fonamentades en bases autèntiques i duraderes són les que es reafirmen i enforteixen al llarg del temps. Aquest és l'únic i veritable jutge.

Quan el sol, adormit i carabrut, parpadejant incrèdul, s'aixeca emergint de la línia de l'horitzó, un dia, un nou dia comença per a tothom. La vida continua. Una vida feta de realitats. Realitats canviables. Mai immutables. És el gran al·licient d'aquest joc irrepetible i fatídic que és la vida. Cada dia és igual però és molt diferent d'un altre. Tots els moments són irrecuperables i a la vegada decisius. Totes les realitats són inevitablement dinàmiques. Girar l'esquena en aquest fet porta a greus contradiccions.

Les tradicions estan fetes de realitats que els homes volem que es vagin repetint - temporalment. Però aquestes realitats, d'un any a l'altre no són iguals. Nosaltres tampoc. Difícilment en aquestes condicions i quan és impossible mantenir estables els seus elements bàsics, podem aspirar que les nostres tradicions es quedin aturades en el temps. És contradictori a més d'utòpic. Les tradicions s'han de renovar per no desaparèixer.

Les Enramades en són un exemple clar del que fins ací s'ha dit. La defensa i potenciació de les nostres festes no passa per una postura radicalment oposada a qualsevol renovació. L'immobilisme, a gairebé tots els camps, és reaccionari.

Tenim capacitat i alternatives. Idees no ens en manquen. No deixem passar miserablement un altre any. Apropem postures en bé de tots. Que l'any vinent per aquestes dades ens poguem preguntar amb curiositat, com seran aquest any les Enramades?

Enterrem ja la rutina fins on sigui factible.

XAVIER GUELL I FERRER

## PROGRAMA ENRAMADES 1981

### Dijous 18, diada de Corpus

- 9 h: Cercavila pels Serafins, Gegants i capgrossos.  
IV Mercat d'azalees i plantes a la plaça de la Vila.  
11h: Inauguració de l'exposició de plantes i flors a la Gabella.  
Tarda: Concurs de Catifes de flors naturals.  
6h: Desfilada de la cavalcada de carrosses.  
2/4 de 8: Actuació de l'Esbart dansaire "Sant Genis de Taradell"  
9h: Sardinada popular a la Plaça de la Vila.

### Divendres 19

- 1h: Dansa de la Plaça.  
Tarda: Concert  
Ball  
7h: Sardanes  
2/4 d'11: Passada del Castell.  
12 h: Recital de música i cançó  
de cantants aficionats.

### Dissabte 20

- 1h: Dansa del Castell  
Tarda: Concert  
Ball  
7h: Sardanes a ca la Rossa.  
10h: Sardanes a can Jombo.  
11 h: Ball popular a can Jombo  
a càrrec del conjunt "Ar-  
gemí" de Breda.

### Diumenge 21

- 2/4 de 10: Cercavila pels Serafins,  
Gegants i capgrossos.  
2/4 d'11: Xocolatada amb l'animador  
"el càntir" a la placeta  
de la Pietat.  
11h: Concert per als jubilats.  
5h: Sardanes  
2/4 de 9: Havaneres i cremat de rom  
a l'Havana.  
2/4 d'11: Passada del Sorrall.

### Dilluns 21

- 1h: Dansa del Sorrall.  
Tarda: Concert  
Ball  
7h: Sardanes a can Julià.  
2/4 d'11: Passada de Magnès.  
Garnatge amb galetes.

### Dimarts 23

- 1h: Dansa de Magnès  
Tarda: Concert  
Ball  
7h: Sardanes a la plaça de  
la Capella  
2/4 d'11: Passada de la carretera.  
12h: Revetlla de Sant Joan a  
la placeta de can Reus.  
Foc de St. Joan. Coques  
i vi.

### Dimecres 24

- 2/4 d'11: Concurs de baldufa.  
1h: Dansa de la carretera.  
Tarda: Concert.  
Ball.  
7h: Sardanes al bar Montseny.  
10h: Fi de festa.  
Repartiment de premis  
del concurs de rodolins  
i baldufa.



Foto cedida per AYATS, S.A.

## SALÓ INTERNACIONAL

A cop calent encara  
tenim la celebració **DE L'AUTOMÒBIL**  
del Saló Internacio  
nal de l'Automòbil dels dies 2 al 10 de Maig  
d'enguany a Barcelona.

La mostra era amplíssima: vehicles pesats,  
vehicles de transport de viatgers, camions,  
cotxes utilitaris, caravanes, motos, bicicle  
tes, i tota la basta gamma de components i ac  
cessoris. També amplísim el nombre d'exposi  
tors tant espanyols com estrangers.

Arbúcies hi era present d'una manera particular amb una important participació que ens  
situa en capdavanters del sector de carrosseries d'autocars urbans, inter-urbans i de lu  
xe, així com en el carrossat especial de vehicles utilitaris.



Foto cedida per INDCAR, S.A.

Hi exposaven les empreses: AYATS, S.A.; BEULAS, S.A.; INDCAR, S.A. i NOGE, S.L. Altres empreses del ram i no arbuïen ques com: Obradors, Maisó, Irizar, Unicar, Setra Seida, Ugarte, Officine Padane, Van Hool...etc. ens feien costat i una sana competència.

El nombre de visitants ha estat desbordant. De 10 del matí a 8 del vespre els palaus de l'exposició es convertiren en allaus de gent de pas que ho envaïen tot escalfant la fredor de les màquines. La música de fons quedava ofegada per el zum-zum de tants comentaris. Sols de tant en tant les notes del servei de direcció: "clinc-clonc", "Es prega als senyors visitants que...", "Es demana que els senyors expositors...", "Es comunica que s'ha perdut el nen..." Per la premsa i per ràdio-TV, hom mínimament interessat ha pogut seguir un xic de prop aquest esdeveniment de resó internacional.

I tornant als nostres estands seria feina llarga condensar la lletania de comentaris: Que si el model, que si la novetat, que si els colors, que si l'entapissat, que se les butaques, que si el motor, que si el portamaletes...

Un fet caldria remarcar prou important al costat de tot el que s'exposava i és la relació humana entre expositors i visitants, entre empresaris i clients o possibles clients, relació que comporta ampliar coneixements, contrastar opinions, millorar



Foto cedida per NOGE, S.L.

serveis i detalls, despertar interès i possibilitats de mercat...tot en profit d'una més alta qualitat dels productes que oferien les empreses.

I una darrera pregunta: S'ha venut molt...? Cal dir d'entrada que d'entre els milers de visitants sí hi ha hagut molta gent interessada, però el flagell de la crisi econòmica que patim es deixava sentir, la voluntat d'invertir hi és però les disponibilitats monetàries condicionen.

Les empreses potser no poden tirar les campanes al vol inflades de seguretats. La realitat és dura i demana una gran exigència de treball i responsabilitat per part de tots.

La mostra del Saló-81 ha estat molt positiva i certament que ens ofereix continuïtat i increment de la producció del nostre poble en aquest ram específic de les carrosseries, està a la nostra mà continuar treballant amb il·lusió per aplicar-ne els fruits i els beneficis. En aquest sentit ens felicitem i encoratgem mútuament.



#### DADES DEMOGRÀFIQUES (per J.B.C.)

##### MAIG DEL 1981:

**Defuncions:** Lluís Torres i Bosch  
Pere Pla i Pascual  
Josep Parera i Aregall  
Paulina Reglero i Colias  
Margarida Tadeo i Costa  
Joan Valls i Soler

**Casaments:** Eduard Vivó i Recasens amb Montserrat Salas i Rivera.

**Baptismes:** Irene i Sergi Fors i Plana  
M<sup>a</sup> Teresa Boix i Donaire  
Albert Crehuet i Busquets  
Glòria Cruelles i Taberner  
Rita Massaguer i Carós  
Antoni Bernatallada i Burgada  
Pere Moreno i Baena  
Arantxa Cruells i Clopés  
Eva Victorio i Rodrigo  
Arianna Serrat i Navarro  
Jordi Parra i Periche  
Glòria Clapés i Nogué  
Berta Planchart i Abellán  
Mireia Busquets i Pujol  
Lluís Zaragoza i Carbonell  
Xavier Serradó i Pagès.



# EL LLENGUATGE

## POPULAR -JOSEP AULEDAS-

Incorrecte

Correcte

Desheredar.....	DESHERETAR
Despedida .....	COMIAT
Despedir .....	ACOMIADAR, DONAR COMIAT
Despegar .....	DESENGANXAR, ENLAIRAR-SE.
Despejar .....	DESOCUPAR, ACLARIR
Desperdici .....	DEIXALLES
Despreciar .....	MENYSPREAR
Después .....	DESPRÉS.
Desterro .....	EXILI
Destajo .....	A PREU FET.
Desvio .....	DESVIACIÓ, MARRADA
Destornillador.	TORNAVÍS
Una deuta .....	UN DEUTE
Desfrutar .....	GAUDIR, FRUIR
Donar-se compte	ADONAR-SE
Ditxa .....	SORT. FELICITAT
Dolència .....	MALALTIA

"DESPEDIR".- En lloc de despedir-se hem de dir *acomiar-se* o *prendre comiat*; i en lloc de despedir a algú hem de dir *acomiar* o *donar comiat*. Això significa prescindir dels serveis d'algú, és a dir allò que de forma més corrent i també correcta anomenen *despatxar*.

"DESPEGAR".- El mot més corrent i correcta en aquest cas és *desenganxar* una cosa d'una altra. Exemple: *Desenganxar un segell d'un sobre*. D'altra banda hi ha el cas que tracta de l'enlairament dels avions. - L'acció de desprendre's de terra un avió, la podem anomenar: *aviar-se*, *enlairar-se* o *envolar-se*. Un aeroplà, doncs, no "despega" sinó que s'avia o s'enlaira.

"DESPEJAR".- En el sentit policíac de buidar la gent de places o carrers, cal dir *desocupar*, *aclarir* o *desembarassar*. En un sentit meteorològic, és a dir quan el cel queda llis, en lloc de "despejar-se", cal a dir: *asserenar-se*, *aclarir-se*, *esboirar-se*. També *esbargir* pot substituir de vegades "despejar".

"DESPERDICI".- Aquest castellanisme s'ha de substituir per *deixalles* o *rebuig* quan parlem d'allò que hom deixa perquè no pot servir-se'n més. D'altra banda hi ha l'expressió incorrecta: "això no té desperdici", que caldria substituir per: *N'hi ha per a sucari-hi pa*, o per *Haver-n'hi per a llogar hi cadires*

# receptes de cuina

Si volem disfrutar menjant un plat d'escarxofes, la primera precaució que hem de prendre es de netejar-les bé. A mesura que les netegem, les deixarem en un recipient ple d'aigua en la qual haurem escorregut el suc d'una llimona i així no se'ns tornaran negres.

Per bullir-les ho farem tirant-les dins d'aigua salada bullent on haurem afegit dues cullerades de farina (prèviament dissolta en un xic d'aigua freda) i el suc de mitja llimona. Això farà que conservin un color agradable a la vista.

## ESCARXOFES A LA

### POMPADOUR

#### Ingredients:

- 4 escarxofes grosses.
- 4 ous durs
- 1 tassa de salsa maonesa.
- 1 tassa de salsa de tomàquet

Bullir les escarxofes. Un cop cuites escórrer-les bé. Fer un xic de lloc en el centre de cada escarxofa, apartant les fulles del mig i col·locar dins de cadascuna un ou dur. Cobrir-ho primer, amb un parell de cullerades de salsa maonesa i per sobre tirar-hi la salsa de tomàquet.

Aquest plat pot servir-se calent o fred.

Guanyarà molt en qualitat si, tant la salsa maonesa, com la de tomàquet son fetes a casa, enlloc d'utilitzar-ne d'envasades.

-MERCÈ GRAU-

GENT D'ARBÚCIES

GENT D'ASTÚCIES

CONCURS N° 18

CAIXA DE PENSIONS  
"la Caixa"

CONCURS PREMIAT AMB LLIBRES  
PER VALOR DE 1.000 PESSETES

SABEU QUINES SÓN LES RESPOSTES CORRECTES ?

- 1 Des de quin temps se celebren a Arbúcies les tradicionals ENRAMADES?  
SEGLE XXè. - SEGLE XIè. - SEGLE XVIè
- 2 A Figueres (Girona) tenim un important Museu d'un artista de renom universal, qui és?  
PAU PICASSO - SALVADOR DALÍ - JOAN MIRÓ
- 3 A Arbúcies, gairebé tothom té al seu jardí una planta de molta anomenada a casa nostra, quina?  
GARDÈNIA - PENSAMENTS - AZALEES
- 4 El proppassat dia de Sant Jordi moria l'escriptor català JOSEP PLA, de quina d'aquestes obres n'era l'autor?  
- LA GUIA FANTÀSTICA  
- HOMENOTS  
- GATADES
- 5 Recordes on és aquest racó tan agradable i pintoresc?  
- FONT DE FERRO  
- LES PIPES  
- SOT DEL PALAU



FOTO GARRIGA

- Envieu les respostes a PERXADA d'Arbúcies o porteu-les personalment l'Oficina de la Caixa o a la Biblioteca.
- Teniu temps fins el dia 15 de juny.. Les respostes correctes seran sortejades i el mes vinent publicarem el nom del guanyador.

SOLUCIÓ CONCURS N° 17:

- 1.- Lleó XIIIè.
- 2.- El Conqueridor.
- 3.- Ter
- 4.- Pere Ribot.
- 5.- Gòtic.

GUANYADOR:

JOSEP M<sup>a</sup> RECARENS  
c/. Fulgarolas, 12

V I L A

# “DE LA CASA DE LA VILA ESTANT...”

## UNA ESTAFA

Quan escric aquestes ratlles fa ben poques hores que ha finalitzat l'ocupació del Banc Central de Barcelona. Els ostatges són al carrer i l'afer s'ha clos amb - Un mort, un ferit i els inevitables atacs de nervis. Un balanç lamentable, per la mort d'una persona, però més satisfactori del que es podia preveure en un principi.

Les incògnites sobre l'autèntic rerafons de la qüestió i les implicacions reals en l'assalt, són moltes. Quants assaltants hi hagué realment, 10 o 24...? De quin armament disposaven, armes rovellades o CETMES...?. Con és possible que alguns segrestadors s'escapessin enmig dels ostatges...?. En quins termes i amb qui negociaven el Governador General i el Cap de Policia...? Per què es deixà totalment de banda la Generalitat...? Per quina raó es personà i participà un general de la Guàrdia Civil en les negociacions...?

Suposo que quan Perxada surti al carrer, tots plegats tindrem a l'abast una informació mínima que esvairà la major part dels dubtes que ara ens plantejem. Així ho espero pel bé de la democràcia.

D'allò que dubto, és que s'esborri del meu ànim, per més dies que passin, la sensació d'estafa, produïda per la informació dels fets, emesa per T.V.E. el diumenge a última hora.

La improvització i la mala qualitat dels documents emesos (només cal recordar el so del reportatge sobre el GEO); els nervis i les cares de circumstàncies d'uns professional que recitaven com lloros, allò que se'ls dictava; les successives i contradictòries informacions sobre la identitat dels assaltants (els ultradretes del primer moment es convertiren de cop i volta en delinqüents, macarres i anarquistes!) l'intent forçat de maximitzar i teatritzar uns fets prou dramàtics per a si mateixos (almenys per als ostatges), fins al punt de donar la impressió, en certs moments, de pura farsa...

Tot plegat un clar intent d'escatimar-nos des del poder la veritat dels fets.

S'acabi com s'acabi aquesta història, crec que el mal ja està fet, ja que són molts els ciutadans que han perdut gairebé definitivament la fe en l'objectivitat informativa dels organismes oficials.

Amb una política informativa voluntàriament confusionària com la que U.C.D. ha fet servir en aquest cas, o en el tema del Cop d'Estat, o en el cas dels morts D'Almeria, per a citar tres exemples ben pròxims, ultra amagar greus responsabilitats d'entitas i personalitat governatives, sembla que la dreta d'aquest país està portant a terme una política conscient i molt hàbilment planificada d'intoxicació i desorientació de l'opinió pública.

Davant les "charlotades" (i que em perdoni en Chaplin), com les organitzades a TVE, el diumenge al vespre, jo em vaig sentir, com a ciutadà humiliat, i objecte d'una autèntica estafa!. I com a ciutadà manifesto des d'aquí la meva protesta i la meva indignació!, Gaire res més no està permès ara i aquí!

- JAUME SOLER I PASTELLS -

## "GLÒRIA MUNDI BREVIS EST"

M'he arribat fins al cementiri de Llofriu. Esperava trobar-lo ple d'herbes silvestres. Tot al contrari, hi han quatre parterres amb gespa civilitzada. Aquests jardinetes queden delimitats pel vorell d'un pas arreglat amb una grava volcànica d'un color roig, el qual forma una creu llatina que dóna accés a una escassa cinquantena de nínxols que conjuntalment estan emblanquinats per rebre el següent fúnebre-de-personalitats que acompanyà Pla en el seu viatge de retorn a la terra d'on va sortir.

Des d'allà m'he aixecat de puntetes i no he vist el mar que sé que està a quatre passes. M'adono que l'edificació d'unes cases altes i blanques ha invalidat l'afirmació d'en Pla. Potser els que encara veuen la seva blavor siguin els quatre xiprers que alguna vegada del dia donen ombra al panteó del narrador català.

La tomba d'en Pla es troba en el fons del cementiri i com qui diu "vis a vis" de la porta de ferro forjat que tanca l'entrada. Aquella és l'única que té l'alçada que correspondria a dos nínxols, i queda tapada i aïllada de la vida amb una senzilla làpida de marbre gris, en la que hom llegeix simplement: "Família Pla". En el sol es veuen una desena de coronas mortuòries, escampades per ací i per allà, amb flors -majorment roses i clavells- ja músties pel pas del temps. Algunes d'aquestes corones conserva encara la cinta on hom llegeix el nom de les institucions o persones que varen tenir present el mort en el seu enterrament; una de quatribarrada és del Parlament de Catalunya, una altra de verda parla amb lletres daurades de l'Ajuntament de Palafrugell, ni tampoc hi falta la de la família. La contemplació d'aquest quadre és molt penosa, ja que hom veu en què ha quedat tota aquella pompa i recordatori del vint-i-quatre-d'abril-a-les-cinc-de-la-tarda. Només un ram de flors embolicades amb paper de plata posat fa poc damunt del taulat del panteó, i una gerra plena de clavells grocs i vermells simulant la nostra senyera donen a entendre que hi ha algú que recorda Pla set dies després del seu óbit.

"Glòria mundi brevis est..."

PUIGVÍ I FUNOLLET

## AIXÒ, FESTIVAL DE MÚSICA

Som nosaltres els que ho fem.

I, què fem?

Intentarem fer arribar a la gent, quanta més música millor.

I què voleu? Folk?

Tindreu el FALSTERBO TRES

I pel Rock!!!

LOS RÀPIDOS, LONE STAR i LA COMPANYIA ELÈCTRICA DHARMA.

I encara més!!! Perquè ara passem al Jazz amb LA LOCOMOTORA NEGRA.

I sobre el so guitarrístic electrònic, tenim amb molta força en

FRANCESC PI DE LA SERRA

I per si encara no hi ha prou, l'acaparadora d'estils musicals

L'ORQUESTRA GALANA (JAUME ARNELLA)

I ara sabent-ho tots, esperem que hi participeu amb molta força, i al mateix temps ens doneu força a nosaltres perquè el proper any ho tinguem superat.

GRUP PRO-FESTIVAL

# cultura, *cultureta,* culturassa

## FESTES DE LES ENRAMADES

### II EXPOSICIÓ DE PLANTES I FLORS A LA GABELLA

Tothom que estigui interessat a deixar-nos plantes o flors per exposar, es pot adreçar a:

ROSA M<sup>a</sup> BAYÉS  
SALVADOR TORT  
MARGARIDA NOGUERA

## ESCOLTES I GRUP D'ANIMACIÓ:

Prepara una sortida a Cerdans durant els dies 6,7 i 8 de Juny. Aquesta sortida és per a la mainada més xica: a partir de set anys.

AGRUPACIÓ SARDANISTA: Es tenen preparades audicions de sardanes pels propers dies 23 de maig i 3 i 10 de juny.

CONSELLERIA DE CULTURA: ha organitzat pel proper dia 3 de juny una actuació d'en XESCO BOIX per a tots els nens i nenes de l'escola Dr. Carulla.

Durant els dies 5,6 i 7 de Juny es portaran a terme una sèrie d'activitats i conferències sobre el tema: ALBÀNIA

- Dia 5: Inauguració de l'exposició (obert de 6 a 9 de la tarda).
- Dia 6: Conferència: "Albània avui" amb una projecció de diapositives:
  - matí de 10 a 1
  - tarda de 6 a 9
- Dia 7: Conferència: "Construcció Socialisme a Albània"
  - matí de 10 a 1
  - tarda de 6 a 9

Xerrades a càrrec de persones que han visitat Albània darrerament.

ORGANITZA:

Associació amiatat Espanya Albània

Els alumnes de l'Institut de Batxillerat Mist d'Arbúcies, van fer el passat dia 21 de Juny al local del Centre Parroquial, un recital de poesia per a tota la gent del poble.

Aquest recital que ja s'havia fet amb anterioritat -el dia de Sant Jordi- per a tots els alumnes del col·legi, constava d'una antologia poètica i que abraçava poesies amb els quatre idiomes existents a la península, i des de la Generació del 98 fins a la poesia de la postguerra.

## TEATRE DEL CENTRE PARROQUIAL:

Els passats dies 16 i 17 de Maig a les 10 del vespre i a dos quarts de sis de la tarda respectivament, el Grup Juvenil de Teatre els va oferir l'obra original de Josep M<sup>a</sup> Carandell titul·lada "LA CANÇÓ DE LES BALANCES".

Aquesta obra reflexa el tracte despòtic d'un rei materialista amb el seu poble i l'enfrontament de dos personatges molt distints contra aquest rei: l'un, potser més realista, actua mitjançant el seu propi treball físic per aconseguir la igualtat i la justícia; l'altre, més idealista, és el joglar que es rebel·larà amb la seva poesia i la seva música i aconseguirà arrossegar al seu costat tot el poble, cansat de patir tant.

Dissortadament però, el públic no va respondre com era d'esperar i el local, no es va veure del tot ple ni el dissabte ni el diumenge, cosa a la que no hi trobo justificació, perquè l'obra era interessant, i per als joves actors i actrius és sempre molt alenta dora l'assistència massiva d'espectadors. No obstant jo que ho vàreig presenciar els felicito molt sincerament.

Penso que tenim uns nois i noies molt capacitats per dur a terme diferents tipus de representacions, ja que ens ho demostraren novament en aquesta darrera obra. Obra que per altra part, vaig trobar adequadíssima en el camí dels actors, ja que hi jugaven, diàleg, cançó i uns efectes de luminotècnica molt ben aconseguits, que feien passar a l'espectador de qualsevol edat una bona estona.

Podria destacar l'actuació personal d'alguns actors i actrius que van saber donar als personatges el punt just i característic que representaven, però no diré pas noms, perquè crec que hem de saber valorar el teatre com a un conjunt d'elements importants i indispensables cadascun d'ells, protagonistes, secundaris, direcció, decorats i maquillatge, efectes de llum i so, etc. i tots aquests treballs independents i conjunts, per mi han donat un resultat molt POSITIU.

Endavant i... per molts anys! DES DE LA FILA-9

FIRMES COL.LABORADORES

## **BAR EL CENTRE**

F. Camporodon 32

ARBÚCIES

CANSALADERIA

## **Anna M.<sup>a</sup> Ballús**

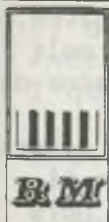
F. Camporodon, 6 ARBÚCIES

## **ELECTRO**

CARRETERA D'ARBUCIES A SANT HILARI (KM 0,8) ARBUCIES GIRONA

## **MOBIL**

- ELÈCTRICA D'AUTOMÒBILS
- ELECTRO-PREPARACIÓ ESPORTIVA
- CÀRREGUES RÀPIDES
- "RALLYES", ETC.



## **RIBAS I MORJE**

GESTORIA - SEGUROS - FINCA

Eiximenis, 12-14 - GIRONA

Representant a ARBÚCIES:

**JAUME VILÀ i SERRAT**

ESTATGES TURÓ DEL CAMPAMENT  
BLOC 6 - 2<sup>o</sup> - 1<sup>a</sup>

## **NICOLAU FONT**

ELECTRODOMÈSTICS • LLISTES  
DE NOCES • OBJECTES DE REGAL  
COMPLEMENTS • GRAN EXPOSI-  
CIÓ DE QUADRES DE QUALITAT

C/. ESTENEDOR, 17 - ARBÚCIES

## **hostal Torres**

C/. F. CAMPORODON, 14

Telèfon 86.00.42 - ARBÚCIES

CARNISSERIA

## **ARIMANY**

F. CAMPORODON, 4 - ARBÚCIES

FES ALGUNA COSA PER  
SALVAR UNA VIDA...!



**AMARG**

C/. LORENZANA, 34

TELF. 21.5254.-

GIRONA

ELS TEUS RONYONS  
PODEN SALVAR-NE DUES. DONALS ARA  
PER QUAN JA NO ELS NECESSITIS.

# MUNTANYISME

## SETMANA SANTA DEL 81 "EL CADÍ"

*So bivaquejat  
prop de Bastanist  
M'ha meravellat  
el que jo som vist*      *So bivaquejat  
dintre del teu sí  
M'has meravellat,  
fabulós Cadí*

"Qui de nosaltres tot anant a Andorra o a la Cerdanya, no ha dirigit els seus ulls vers La Serralada del Cadí".

Un grup de nois i noies vàrem anar al Cadí per passar aquells pocs dies de festa. L'intenció era d'anar a fer algun dels molts canals que aquesta serralada ens ofereix. El divendres fèiem una caminada d'aproximació per mirar la que ens feia més peça, i després tornar al lloc on ens havíem instal·lat.

El dissabte, eren les sis del matí quan un cucut ens feia de despertador, i amb els ulls mig clucs ens anàvem aixecant. Un bufava les brases del foc per tornar-lo avivar, l'altre preparava la llet, l'altre repasava el material o el menjar, i així enllestíem tot per anar amunt com més aviat millor, ja que havíem d'arribar força d'hora al peu del canal, perquè quan desglança cauen pedres, i no és gaire agradable. Fins aleshores les coses anaven força bé. La neu estava en bones condicions, no era ni molt forta ni molt tova, però de cop i volta sorgia el primer problema: una paret de roca en començar el canal que ens faria perdre molt de temps, però primer faríem un petit piscolabis i després decidiríem franquejar-lo per la dreta, decisió que fou encertada.

Ja estàvem al mig del canal, molt estret i tranquil, tret quan algun roc que queia trencava el silenci, però sense perdre el temps anàvem remuntant desnivell, fins a arribar quasi a dalt de tot, on ens trobàrem amb una pala de neu de desnivell considerable, per sort sense grosses cornises, pel que ens fou superable sense massa problemes.

Després de menjar una mica i mirar el bonic paisatge que des d'allà es pot veure, tornàvem avall pel canal del Cristall, de desnivell més suau i molt més ample que el canal del Quer, pel qual havíem pujat; els rocs no hi són tan perillosos.

Cap a les tres de la tarda estàvem dinant junt amb els altres companys i companyes, per després alguns tornar cap a la Vila i els altres aprofitar fins al dilluns, i així s'acabava un dels dies més bonics d'aquesta Setmana Santa.

Fins un altre.

-FERRÀN MORENO-

*El sol, en llevar-se, tot ho il·luminava...  
El fullam del boix, mil robins guardava...  
Quina llum més fina la llum del matí!  
El que jo som vist... si us ho pogués dir!*



# ESPORTS

per J.SUREDA

## FUTBOL

### DIADES BARCELONISTES A ARBÚCIES

Els passats dies 1,2 i 3 de Maig, Arbúcies va viure unes jornades d'au-tèntic barcelonisme, primer amb una gran exposició de fotografies del F. C. Barcelona i Penyes Barcelonistes -que va ser visitada per unes 1500 persones- i més tard -concretament el dia 2- en una xerrada-col.loqui

sobre el F.C. Barcelona, i que comptà amb la presència de tres destacats membres de la Junta Blaugrana, com són el sots-president Sr. Casaus, acompanyat del Sr. Serra, capdavanter del futbol-base i de l'arquitecte Sr. Casals, que té a carrec seu la remodelació del Camp Nou. La gent que omplí de gom a gom el local de la Biblioteca de la Caixa -lloc escollit per als actes- tingué l'oportunitat de interessar-se per les més variades qüestions referents al Club blaugrana i que foren contestades amb gran amabilitat per els Srs. directius invitats.

L'Acte es va cloure amb el lliurament d'un valuós trofeu per part del Sr. Casaus al president de la Penya Barcelonista d'Arbúcies Sr. Iglésias.



### -SEGONA CATEGORIA REGIONAL-

St. HILARI, 1 - ARBÚCIES, 2		-CLASSIFICACIÓ-
VILOBÍ, 3 - ARBÚCIES, 2		1er. VILOBÍ, 53 punts.
ARBÚCIES, 4 - PONTENSE, 2		2on. ARBÚCIES, 44 punts.
BESALÚ, 2 - ARBÚCIES, 2		3er. VIDRERES, 44 punts.

### -JOVENIVOLS-

QUART, 4 - ARBÚCIES, 1		Vuitens a la classificació i amb 62 gols a favor per
ARBÚCIES, 1 - MARISTAS, 2		69 en contra, han acabat els juvenils aquesta fluixa -
		campanya, que sols la incorporació d'en Viñas i en Nic
		al primer equip aparvagen en part.

### - INFANTILS-

MONTESSORI, 1 - ARBÚCIES, 0		CLASSIFICACIÓ FINAL
ARBÚCIES, 8 - CALDES, 2		1er. MONTESSORI, 50 punts.
		2on. ARBÚCIES, 49 punts.

### -ALEVINS- CAMPIONAT PROVINCIAL, FASE FINAL

ARBÚCIES, 3 - MARISTES, 1		CLASSIFICACIÓ
BASCARA, 1 - ARBÚCIES, 8		1er. ANGLÈS, 10 punts.
SALT, 3 - ARBÚCIES, 4		2on. ARBÚCIES, 6 punts.
PENYA SPORT, 2 - ARBÚCIES, 1		3er. P. SPORT, 5 punts.
ANGLÈS, 2 - ARBÚCIES, 0		

### C I C L I S M E: ARBÚCIES, FINAL D'ETAPA DE "LA VOLTA"

Tots els enamorats de l'esport -i concretament del ciclisme- ens alegrem que dotze anys després, Arbúcies torni a ser final d'etapa de la nostra VOLTA CICLISTA A CATALUNYA.

El diumenge dia 6 de setembre d'enguany, el nostre poble acollirà l'arribada de la 3ª etapa de la carrera ciclista, de participació més important de les que es disputen en el nostre País i arreu de tot l'Estat. Estem contents que tots els problemes existents s'hagin solventat, car sols així, Arbúcies tindrà la sort de veure l'arribada de la 3ª etapa de la Volta Barcelona-Arbúcies.



# J U D O

Una vegada ja superats en gran part els problemes de local que ens han ocupat darrerament, voldríem assabentar als afeccionats, que el nostre judoca JOSEP MANEL CABALLERO (cinturó blau), va participar a Girona en el 2on. Campionat Provincial, quedant classificat en 1er. lloc de la seva categoria i pes.

També la judoca CARME TORRES va prendre part en el Campionat de Catalunya femení a Barcelona, quedant com a 3ª classificada, perquè desafortunadament va lesionar-se un braç i per aquest motiu va haver de sortir. Des d'aquí, li desitgem una bona i ràpida recuperació, a la vegada que li fem extensiva l'enhòra bona pels seus triomfs tant a ella com al seu company.



El 1er. de Maig, vam tralladar-nos a Breda, per tal d'examinar tots els judoques del nostre Club en presència d'un professor de la Federació que es va desplaçar per aquest fet. Aquestes proves-examen, tenen com a missió, millorar per al canvi de color de cinturó, les graduacions d'aquesta disciplina. Així, avui tenim al Club de Judo Arbúcies des de cinturó blanc fins a cinturó blau.

Tots van superar la prova.

ENDAVANT!!!

## II MARXA DE LA PRIMAVERA D'ARBÚCIES

Com tots sabeu, el passat dia 10 de maig va tenir lloc la II Marxa de la Primavera d'Arbúcies.

A les vuit del matí, dos coets donaren el senyal de sortida als 200 participants que molt animats, iniciàvem, els uns corrent i els que més caminant, els 20 km. de recorregut.

A 1/4 de deu arribava el primer participant mentre que l'últim ho feia gairebé a les dotze.

Cal dir, que la participació, si bé minsa, fou molt més nombrosa i animada del que esperàvem donats una sèrie de factors negatius: la pluja del dissabte i les marxes d'altres pobles que coincidien amb la nostra.

Hem d'expressar la nostra decepció en veure que continuava essent escassa la participació de gent del poble. Dels 200 participants, 123 eren forasters i solament 77 d'Arbúcies. A tots ells, el nostre agraïment per la seva participació.

Des d'aquí agraïm la seva col.laboració a totes les entitats, com també a aquella gent que s'oferí per a fer de control.

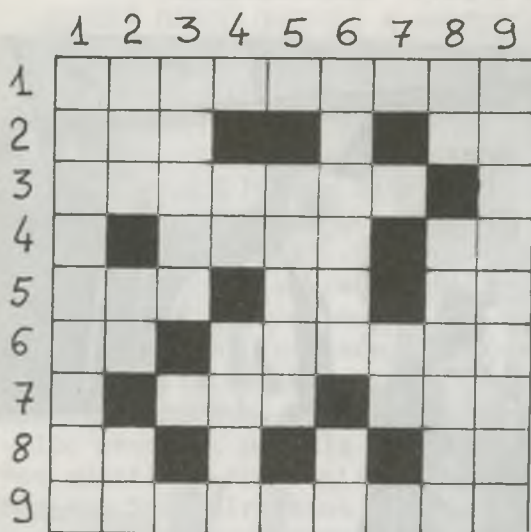
Només ens queda dir que si aquest any ha anat molt bé, esperem que la III Marxa vagi molt millor.

L'any que ve us hi esperem a tots.

ESCOLTES I GRUP D'ANIMACIÓ  
I BASQUET D'ARBUCIES

# entreteniments

## 1) MOTS ENCREUATS:



### HORIZONTALS:

- 1.- La nostra Pàtria.
- 2.- Vocals repetides, Consonant, Dígraf català.
- 3.- Poble de la Costa Brava, Consonant.
- 4.- Vocal. Gra que s'usa per fer el pa. Consonant i vocal.
- 5.- Al revés, l'altre, Bo de salut. Al revés, cinquanta-u
- 6.- Número, S'en va a retirar.
- 7.- Consonant, Al revés, està alegre, Al revés, nom que se sol posar als gossos.
- 8.- Al revés i en castellà, quan et queixes d'algun mal, Consonant. Femení de "EN"
- 9.- Al revés, la nostra Pàtria.

### VERTICALS:

1. La nostra Pàtria.-
2. Vocals repetides.-
3. D'acord igual.-
4. Vocal.-
5. Consonant.-
6. Unió.-
7. Consonant.-
8. Al revés, dígraf català.-
9. Al revés, la nostra Pàtria.

## 2) DIBUIX AMAGAT:



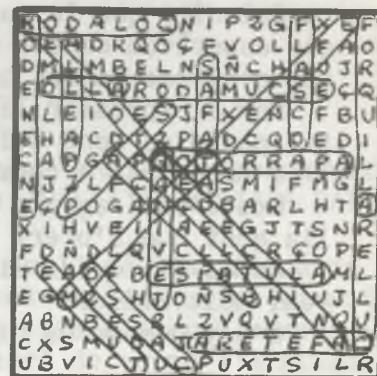
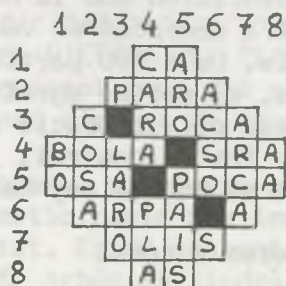
Si ompleneu tots els espais senyalats amb un punt, podreu veure el dibuix amagat.

## SOLUCIONS:

(al nº anterior)

### 1) SOPA DE LLETRES

### 2) MOTS ENCREUATS



PLANXA

i

PINTURA



# J. VALLMAJÓ

Carretera Hostalric - Arbúcies, Km. 14'300  
TEL. 86.04.92 - ARBÚCIES (Girona)



SERVEI

DE GRUA

PERMANENT

**"la Caixa"  
Cada dia  
més  
a prop.**

**Més de 600  
oficines unides  
per teleprocés  
al vostre servei.**



**CAIXA DE PENSIONS  
"la Caixa"**